

Sygnatura akt II Cz 611/15

POSTANOWIENIE

K., dnia 29 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2015 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. S.

przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

od pkt. III postanowienia Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim zawartego w wyroku tegoż Sądu z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn.. akt I C 1008/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i nadać mu następujące brzmienie:

„III. zasądzić od powódki Z. S. na rzecz pozwanego (...) Państwowych S.A. z siedzibą w W. kwotę 1122 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu”

2. zasądzić od powódki na rzecz pozwanego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim koszty procesu wzajemnie zniósł. W uzasadnieniu wskazał, że rozstrzygnął tak mając na uwadze charakter sprawy, zakres uwzględnienia powództwa i koszty poniesione przez każdą ze stron.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany wskazując na naruszenie art. 100 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w niniejszej sprawie koszty powinny być stosunkowo rozdzielone. Nie może mieć w sprawie zastosowania zdanie drugie tego artykułu, które pozwala sądowi odstąpienie od reguł zawartych w zdaniu pierwszym między innymi z uwagi na to, że zasądzenie roszczenia zależało od oceny sądu. Odstępstwo od reguły nie może mieć miejsca jeżeli powód zgłasza roszczenie w wygórowanej wysokości, co miało miejsce w niniejszej sprawie (por.

postanowienie SN z dnia 5 grudnia (...), I CZ 43/12). Zauważmy, że Sąd uwzględnił powództwo jedynie w 5.16%, czyli roszczenie powódki były rażąco wygórowane.

Należało więc rozdzielić koszty w stosunku do wygrania sprawy, co znalazło odzwierciedlenie w sentencji orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.